

Nejhezčí denní zážitek

Je sobota 28. října 2006. Vyrázily jsme s Hankou na celostátní setkání Kolpingových rodin. Cestou jsme se zastavily na jedné benzínce. Když jsem se podívala na časopisy, které měli na stojanu těsně u pultu tak, že každý si musel všimnout, co tam je, šokovalo mě to. Asi na třech titulních stranách časopisů předhazovali kolemjdoucím nevybíravým způsobem lidské tělo, jako by to byl kus něčeho k prodeji. Bylo mi to velmi líto, ale také mi to nedalo jen tak odejít. Už dávno jsem řešila otázku jak dát s láskou najevo, že něco takového je pro slušného člověka ponižující.

Přestože jsem, dá se říci, s nikým „nechodila“ a Bohu díky ani neprožila nějaký tělesný blízký kontakt, vnímám od doby, kdy jsem vstoupila do Čisté lásky, jaký je sexualita krásný dar.

Když jsou na benzínkách, a nejen na nich, časopisy plné ponižujícího předhazování lidského těla, má to jistě velmi špatný vliv na celou společnost. Věřím, že modlitba, kterou se denně modlím za čistotu a kterou se modlí všichni členové Čisté lásky, mi pomohla, abych laskavě ale rozhodně poprosila prodavačku, jestli by nebylo možné nemít takové časopisy alespoň tak na očích. Milá prodavačka zavolala vedoucí a já jsem jí sdělila svou prosbu. Paní vedoucí se nejprve zarazila, a pak říká: „No, já nevím, kam s tím, to jste první, komu to vadí a kdo mě na to

upozorňuje. Myslíte si, že to je jenom u nás? Je to přece všude.“ Zapřemýšlela jsem: „Já vím, je to všude, ale ne úplně.“ Paní vedoucí strčila do ramene sedícího muže u stolku a říká: „To tady tenhle, ten v tom furt hrabe.“ Poté jsem řekla, že si myslím, že je to nedůstojné člověka, a paní vedoucí se snažila najít místo, kam by stojan alespoň přemístila. Uvidíme, kde bude stát, až tam příště pojedu.

Věřím, že je mnoho dobrých lidí, kteří v hloubi srdce cítí, že to, co nám často předkládá televize, rozhlas, billboardy a novinové stánky, není opravdu dobré, ale protože neslyší od nikoho to, co slyší ve svém srdci, jdou s proudem, aby náhodou nevybočovali. Není to taky naše povinnost, kterou nám ukládá Pán Ježíš, když říká: „Budte světlem?“

Benzínka podruhé

Po této dobré zkušenosti jsem se odhodlala k dalšímu kroku. Byla to benzínka blízko Olbramkostela, kde mě přímo praštily do očí videokazety, vyskládané na parapetu okna. Opět na nich bylo nevybíravým způsobem předhazováno lidské tělo, jako by to nebylo něco velmi krásného a ušlechtilého, ale jen jako cosi, co je zdrojem chvilkové vášně. Poprosila jsem, zda by nebylo možné je alespoň položit, protože si myslím, že je to nedůstojné člověka. Pro jistotu jsem dodala, že sem

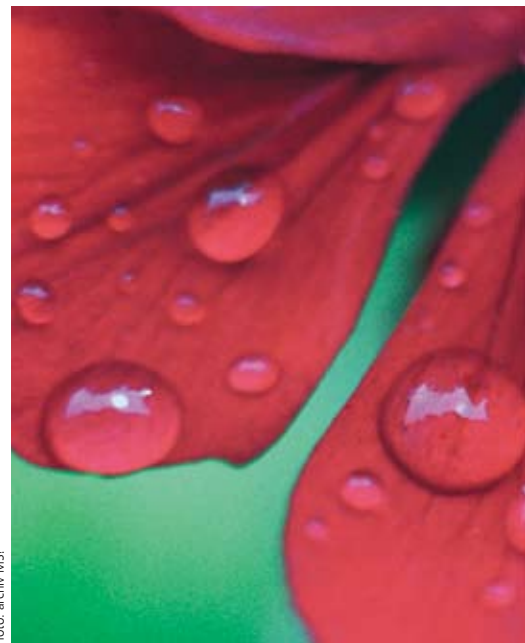

foto: archiv VSI

často jezdím tankovat a vadí mi to. Mladý muž, který tam pracoval, mě odbyl, že to není jeho věc, že není šéf. Říkala jsem si, že je to špatné, ale když jsem tam opět jela natankovat, zjistila jsem, že kazety opravdu alespoň leží a nejsou tak na očích. Poděkovala jsem panu vedoucímu.

Někdy vnímám, že dělám ústupky, a proto si myslím, že modlitba za čistotu mi pomáhá, abych tyto ústupky nedělala a pravdivě se stavěla ke všem situacím v životě. Není to sice vždycky jednoduché, ale je v tom opravdová radost, kterou přeji i vám všem. A také vás zvou, abyste se připojili k Čisté lásce. Kontakt najdete v tomto časopise.

Jana ■

**KDO HLEDÁ
PRAVDU, HLEDÁ
BOHA, AŽ
VĚDOMĚ, ČI
NEVĚDOMĚ.
Sv. Edita Steinová**

foto: archiv VSI